

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D., ve věci

navrhovatelky:

D., a.s.

sídlem M. 753, X V. M.

zastoupena advokátkou JUDr. Miroslavou Hořínkovou

sídlem areál D., a.s., X V. M.

proti

odpůrkyni:

O. L.

sídlem L. 36, X L.

zastoupena advokátem Mgr. Jiřím Nezhybou

sídlem Údolní 567/33, 602 00 Brno

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2020 – Územní plán Lešná,

takto:

I. Opatření obecné povahy č. 1/2020 ze dne 27. 2. 2020 – Územní plán Lešná **se** v textové části ve vztahu k plochám výroby a skladování – průmyslová výroba a sklady, s výjimkou zastavitelné plochy č. 51, **zrušuje** dnem právní moci tohoto rozsudku ve slovech: „Výška zástavby je stanovena na max. 3 NP a max. 15 m.“

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

II. Odpůrkyně je **povinna** zaplatit navrhovatelce na náhradě nákladů řízení částku 17 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokátky JUDr. Miroslavy Hořínkové.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelka v návrhu doručeném Krajskému soudu v Ostravě dne 18. 2. 2021 navrhovala, aby krajský soud zrušil část opatření obecné povahy č. 1/2020, Územního plánu Obce Lešná, vydaného usnesením zastupitelstva tohoto města dne 27. 2. 2020, který nabyl účinnosti dne 14. 3. 2020 (dále jen „územní plán“), a to v textové části Plochy výroby a skladování, na straně I - 19, ve slovech: „Výška zástavby je stanovena na max. 3 NP a max. 15 m.“
2. Navrhovatelka předně uvedla, že je vlastnící pozemků ve správním území odpůrkyně a je územním plánem přímo dotčena. Navrhovatelka v podaném návrhu popsala své námitky, podané v průběhu procesu přijímání územního plánu, a následné reakce odpůrkyně. Navrhovatelka nesouhlasila s vypořádáním námity strany výškové regulace území, a proto navrhla zrušení předmětné části územního plánu, která je dle navrhovatelky nezákonná a nedostatečně odůvodněná. Stanovení výškového limitu je disproporcionálním zásahem do jejího vlastnického práva, zjevně přesahujícím legitimní míru. Postup odpůrkyně je sporný, neboť po posledním projednání upravila a zpřísnila podmínky prostorové regulace (rozšíření výškového limitu na 15 m), aniž by proti tomuto mohla navrhovatelka podat řádné námitky.
3. Zdůvodnění jakékoliv nově přijaté výškové regulace nelze podle názoru navrhovatelky učinit bez náležité odborné urbanistické úvahy, založené na objektivním hodnocení charakteru řešeného území. Odůvodnění prostorové regulace v napadeném územním plánu Lešná podle názoru navrhovatelky nenasvědčuje tomu, že by taková úvaha samotnému stanovení prostorové regulace předcházela. V případech, kdy má být územním plánem zasaženo do vlastnického práva osob, je potřeba zkoumat, zda byly v daném případě dodrženy zásady subsidiarity a minimalizace zásahu.
4. Odpůrkyně navrhla zamítnutí návrhu. Zrekapitulovala průběh přijímání napadeného územního plánu a poukázala mimo jiné na skutečnost, že výsledná prostorová regulace nedopadá na již realizované objekty, které se v dotčeném území nachází, ale jen na novou dostavbu ve stabilizovaných plochách. Příklady již existujících objektů převyšujících napadenou regulaci v jižní části průmyslového areálu, na které sama navrhovatelka upozorňuje, nejsou přiléhavé, neboť se nacházejí již na území města V. M. a nejsou tedy v bezprostřední blízkosti území řešeného územním plánem. Nadto se odpůrkyni nenáleží vměšovat do záležitostí příslušejících jiným samosprávným celkům. Vzdálenost areálu od nejbližší obytné zástavby není příliš vypovídajícím údajem, jelikož celý průmyslový areál je umístěn v údolí řeky Bečvy, a je tak viditelný z širokého údolí. Na základě pouhého prohlášení možné budoucí modernizace nelze upozadit v současnosti chráněné zájmy a hodnoty v území. Cílem územního plánování je dosáhnout obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území.
5. Odpůrkyně odkazuje z opatrnosti na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) a Ústavního soudu (dále jen „ÚS“), kde se soudy zabývaly přezkoumatelností správního rozhodnutí a povinností soudu náležitě zvážit význam

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

základního práva územního samosprávného celku na samosprávu. Odpůrkyně má za to, že se v souladu s judikaturou dostatečně vypořádala se všemi námitkami a odůvodnění územního plánu i samotný zvolený způsob výškové regulace vyhovuje požadavku přezkoumatelnosti. Vypořádání námítky navrhovatelky odpůrkyně s odkazem na jeden ze základních úkolů územního plánování dle § 19 odst. 1 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „StZ“) zákona, kterým je stanovení požadavků na prostorové uspořádání území, je zcela dostatečné a legitimní.

6. Navrhovatelka dále v replice se dne 14. 5. 2021 uvedla, že kvalitě života obyvatel odpůrkyně pomůže mnohem více, pokud bude navrhovatelka moci své provozy dále modernizovat a dále snižovat množství emisí, než výšková regulace, která se netýká již existujících, povolených a umístěných staveb. Dále navrhovatelka upřesnila, že její návrh se netýká návrhové plochy X, ani ploch VD – Plochy výroby a skladování – drobná výroba a výrobní služby.
7. Ze správního spisu soud zjistil, že zastupitelstvo odpůrkyně vydalo dne 27. 2. 2020 ve své samostatné působnosti dle § 6 odst. 5 písm. c) a § 54 odst. 2 StZ, Opatření obecné povahy č. 1/2020 Územní plán Lešná. Tento územní plán řeší územně plánovací problematiku celého správního území odpůrkyně, jež je tvořeno katastrálními územími J. u V. M., L., L. n. B., M., P. u V. M., P. a V. u V. M., vše okres Vsetín. Územní plán byl dne 28. 2. 2021 vyvěšen na úřední desce odpůrce a podle § 173 odst. 1 zákona číslo 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, nabyl účinnosti dne 14. 3. 2021. Vydání územního plánu předcházela tři opakovaná veřejná projednání, ve kterých navrhovatelka brojila mj. proti výškové regulaci území.
8. Navrhovatelka v námitkách ze dne 5. 11. 2019, podaných po III. opakovaném veřejném projednání, namítla, že „ (...) výšková regulace neodpovídá realitě, neboť již nyní se na dotčených pozemcích nachází zástavba vyšší, než odpovídá danému požadavku výškové regulace. Namítající uvádí, že nehodlá realizovat na plochách VP ani nyní, ani v budoucnu výškové stavby, jež by zcela zjevně a nevhodně narušovaly horizont. Nelze však vyloučit, že při modernizaci stávajících výrobních objektů bude v budoucnu žádoucí realizovat stavby o něco vyšší, než stavby o třech (3) nadzemních podlažích. Pro představu sdělujeme, že stávající objekt ředitelství D., a.s. má pět (5) nadzemních podlaží. O podlaží vyšší stavba může uspořít úspory, pokud jde o půdorysné řešení a tím vytvořit o něco větší prostory pro ozelenění mezi jednotlivými objekty. Vzhledem k odstupu výrobního areálu namítající D., a.s. od obytných staveb občanů Obce Lešná jsme toho názoru, že o něco vyšší zástavba, než jak je navrhováno v podmínkách prostorové regulace, nemůže mít negativní vliv na životní prostředí občanů Obce Lešná. Proto omezení pro výšku zástavby namítáme jako nevhodnou a ve svém výsledku i pro občany Obce Lešná jako nikoli nezbytnou.“
9. Odpůrkyně následně v rámci textové části územního plánu rozhodla o zamítnutí této námítky s odůvodněním, že „(s)tanovení prostorové regulace je jedním ze základních úkolů územního plánování § 19 odst. 1 písm. d) StZ. Ani ve stabilizovaném území by se neměly umísťovat objekty přesahující výšku 3 N.P., a to s ohledem na celkové vnímání prostoru člověkem a již tak znehodnocené území výrobní činností. V tomto znehodnocení by se již dále nemělo pokračovat v duchu kompetence, která je územnímu plánování dána 19 SZ.“
10. Krajský soud přezkoumal napadené opatření obecné povahy v rozsahu a v intencích návrhových bodů podle § 101d odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen

„s. ř. s.“), přičemž při přezkumu vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání (§ 101b odst. 3 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že návrh je důvodný.

11. Předně se krajský soud zabýval obsahem vypořádání námítky navrhovatelky ohledně výškové regulace a dospěl k závěru, že toto odůvodnění je nepřezkoumatelné. Krajský soud konstatuje, že z vypořádání námítky, ani z jiného textu napadeného územního plánu, není patrné, z jakého důvodu bylo zvoleno limitem právě 3. nadzemní podlaží a 15 metrů, a jaké konkrétní urbanistické hodnoty či hodnoty krajinného rázu výšková regulace chrání.

12. Krajský soud dále odkazuje na rozsudek NSS dne 1. 7. 2016, č. j. 8 As 2/2016-56, kde NSS rozhodl v obdobné právní věci, že:

„[20] Odůvodnění opatření obecné povahy má mít základní obsahové náležitosti odůvodnění správního rozhodnutí (srov. § 68 odst. 3 ve spojení s § 174 odst. 1 správního řádu). V odůvodnění opatření obecné povahy je tudíž třeba uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Totéž platí i pro odůvodnění rozhodnutí o námitkách proti opatření obecné povahy, které je součástí odůvodnění opatření obecné povahy, a proto je třeba je vnímat ve vzájemných souvislostech s ostatními částmi opatření obecné povahy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010 – 169, č. 2266/2011 Sb. NSS). Z odůvodnění rozhodnutí o námitkách proti opatření obecné povahy musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné, anebo vyvrácené, popř. proč nejsou účastníkem řízení uváděné skutečnosti pro věc rozhodné. Nedostatek rozhodovacích důvodů způsobuje nepřezkoumatelnost opatření obecné povahy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008 – 136, č. 1795/2009 Sb. NSS).

(...)

[24] Výšková regulace zástavby je součástí textové části územního plánu, představuje jeden z možných způsobů regulace prostorového uspořádání území řešeného územním plánem a jednu ze základních podmínek ochrany krajinného rázu. [srov. část I. odst. 1 písm. f) přílohy č. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb.]. Krajinný ráz je souhrnem znaků, vlastností, jevů a hodnot určité krajiny, které vytvářejí její celkový charakter. Kromě hodnot krajinného rázu, jež se vztahují převážně k přírodním prvkům území, mají sídla i urbanistické kvality, jejichž souhrn tvoří kulturní potenciál území. Urbanistické kvality sídla tvoří například prostorová kvalita půdorysného uspořádání sídla (hodnotná půdorysná stopa, výrazné kompoziční záměry), siluety sídla (obrys sídla proti obloze, popř. proti okolnímu terénu u sídel v údolích), či veřejných vnitřních prostorů (komponované průhledy, propojení s exteriérem sídla, výrazný ústřední prostor – náves či náměstí). Mají-li být v územním plánu stanoveny požadavky na prostorovou regulaci, které chrání hodnoty krajinného rázu a urbanistickou kvalitu sídla, musí být tyto hodnoty v odůvodnění územního plánu identifikovány a odborně popsány, a konkrétní požadavky na prostorovou regulaci musí být odůvodněny ve vztahu k těmto hodnotám. Prostřednictvím výškové regulace zástavby tak lze chránit například jednotný horizont, celkovou hladinu zástavby či siluetu sídla (v podrobnostech srov. např. Saktorová, Dagmar, Ing. arch. Prostorová regulace v územním plánu. Moderní obec, č. 8/2013 a 9/2013)1.

[25] Odůvodnění napadené změny územního plánu (včetně odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatelů), které je součástí správního spisu a které je dostupné též na internetových stránkách stěžovatele2, takové úvahy postrádá, a proto je nepřezkoumatelné. Není patrné, jaké konkrétní urbanistické hodnoty či hodnoty krajinného rázu výšková regulace chrání. (...)“

13. Za této situace bylo na odpůrkyni, aby nejpozději při odůvodnění zamítnutí námítky ze dne 5. 11. 2019 zdůvodnila, proč jsou limity 3. nadzemního podlaží a regulační hodnota 15 metrů nepřekročitelné a mezní, a jaké konkrétní urbanistické hodnoty či hodnoty krajinného rázu výšková regulace chrání. Těmto požadavkům však odpůrkyně při vypořádání námitek navrhovatelky nedostála. Jakkoli si je podepsaný soud vědom závěrů ÚS o tom, že požadavky správních soudů na odůvodnění (změn) územního plánu nesmějí být přemrštěné (srov. zejm. nález ÚS ze dne 7. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11), je třeba trvat alespoň na základním vypořádání argumentace obsažené v námítce. Odpůrkyní zvolený způsob deklarace obecných cílů územního plánování a výškové regulace ploch v územním plánu, aniž by odpůrkyně zaujala jakékoli stanovisko k otázce, proč přistoupila k regulaci právě hodnotou 15 metrů a uvedla konkrétní urbanistické hodnoty a hodnoty krajinného rázu, nenaplní ani nejmírnější požadavky na vypořádání navrhovatelkou uplatněné námítky.
14. Krajský soud se pro výše uvedenou nepřezkoumatelnost nemohl zabývat věcnými námítkami a rozhodl o zrušení napadené části územního plánu odpůrkyně, jak je uvedeno ve výroku rozsudku, a to ve smyslu § 101d odst. 2 s. ř. s., dnem právní moci tohoto rozsudku.
15. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšné navrhovatelce vzniklo vůči odpůrkyni právo na náhradu nákladů řízení.
16. Náklady navrhovatelky tvoří:
a) zaplacený soudní poplatek		5 000 Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem		
)		
b) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:		
1) převzetí a příprava zastoupení	§ 7, § 9 odst. 4 písm. d)	
2) sepsí návrhu ve věci samé	§ 11 odst. 1 písm. a), d) a g)	
3) účast na soudním jednání	vyhl. č. 177/1996 Sb.	
		9 300 Kč
b) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. b)	§ 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.	900 Kč
b) DPH 21 % z částek uvedených pod b) – b)	§ 57 odst. 2 s. ř. s.	2 142 Kč
Celkem		17 342 Kč

Soud proto uložil odpůrkyni zaplatit navrhovatelce na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) k rukám advokátky, která navrhovatelku v řízení zastupovala. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 59, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud odpůrci povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 18. května 2021

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu